

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.552 van 22 februari 2000
in de zaak A. 61.976/XII-2314.**

In zake : Marcel DE BRAEKELEER,
wonende te DENDERHOUTEM,
Teerlingstraat 50

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. Taelman,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marcel DE BRAEKELEER op 12 januari 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 30 november 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden houdende goedkeuring van het besluit van 9 november 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij de voetweg nr. 36 te Denderhoutem gedeeltelijk wordt afgeschaft;

Gelet op het arrest nr. 83.411 van 9 november 1999 van de algemene vergadering van de afdeling administratie waarbij de debatten worden heropend en de zaak wordt verwezen naar de XIIe kamer van de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 januari 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van
advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat het procedurereglement niet
voorziet in de indiening, na de laatste memorie, van nog
bijkomende memories; dat verzoeker op 19 april 1999, op
12 mei 1999 en op 23 december 1999 aan de Raad van State
brieven heeft bezorgd waarin hij bijkomende argumenten
aanvoert; dat de Raad van State met die laattijdig
aangevoerde gegevens geen rekening kan houden;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak
uiteengezet zijn in het arrest nr. 83.411 van 9 november
1999; dat in dat arrest ook vastgesteld is dat het
beroep ontvankelijk ingesteld werd;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het enig middel
dat met voldoende duidelijkheid uit het verzoekschrift
blijkt en dat de verwerende partij zelf begrijpt als
gesteund op "het gebrek aan motivering of verkeerde
feitelijke grondslag", aanvoert dat het gedeelte van de
weg dat nu afgeschaft wordt veelvuldig gebruikt wordt en
dat de verwijzing naar de verkeersonveilige situatie die
ontstaat ter hoogte van de N45 een gegeven is dat pas
sinds 1993 bij de zaak betrokken is en dat feitelijk
onjuist is; dat hij dan met betrekking tot de
aangevoerde verkeersonveiligheid uiteenzet wat volgt :

door de aanwezigheid van een gracht langsheen de N45 kunnen alleen voetgangers en fietsers vanop de buurtweg nr. 36 die weg bereiken; op andere plaatsen kan diezelfde N45 wel met wagens vanop de naastgelegen gronden bereikt worden en dat betekent een nog veel onveiligere situatie; de verwijzing naar de onveiligheid stoelt op het dwarsen van de N45, terwijl in feite de wandelaars die weg niet dwarsen maar hem naar links of rechts volgen om vervolgens aan het eerstvolgende kruispunt de weg te dwarsen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord betoogt dat het bestreden besluit wel degelijk gemotiveerd is en dat de argumentatie die verzoeker ontwikkelt met betrekking tot de in aanmerking genomen verkeersonveiligheid niet opgaat; dat zij in dat verband uiteenzet wat volgt: verzoeker ontkent niet dat de nieuw aangelegde expresweg N45 het tracé van de voetweg nr. 36 doorgesneden heeft, dat er langs beide zijden van de expresweg grasbermen en "vrij diepe langsgrachten" zijn aangebracht en dat er geen omlegging gebeurd is van de voetweg, wat betekent dat de voetweg tegenaan de expresweg doodloopt; wandelaars op de voetweg nr. 36 kunnen de gracht langs de expresweg naar links of naar rechts alleen dan volgen wanneer zij over de private grond van J. DE SMET gaan, wat niet toegelaten is; de andere mogelijkheid die zij hebben bestaat erin dat zij de langsgrachten oversteken en de expresweg dwarsen maar dat is een levensgevaarlijke onderneming; of de voetweg nu doodloopt op de N45 dan wel aan de eigendom van J. DE SMET -een inkorting van amper 50 meter- maakt geen verschil aangezien dat gedeelte geen nuttige gebruiksfunctie meer heeft;

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord wijst op de feitelijke situatie die sinds de aanleg van de N45 ontstaan is waarbij de gebruikers van de voetweg de expresweg langs dezelfde

kant konden blijven volgen en waarbij er nooit een verbod is ingesteld om de N45 vanaf de voetweg nr. 36 te betreden; dat hij herhaalt dat de verwijzing naar de verkeersonveiligheid die verbonden zou zijn met het dwarsen van de expresweg een onterecht argument is omdat er van dwarsen geen sprake is en omdat het gebruik van de zijkant van de N45 geen verkeersonveiligheid teweeg brengt;

4.1. Overwegende dat de bestreden goedkeurings-beslissing volgende motivering bevat :

"Gelet op het beroep dat door de heer Marcel De Braekeleer op 21 december 1993 is ingesteld tegen de beslissing van 9 november 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij de voetweg nr. 36 te Haaltert (deelgemeente Denderhoutem) gedeeltelijk wordt afgeschaft, zoals aangeduid op hierbijgevoegd plan;

Gelet op het administratief onderzoek waaraan deze zaak werd onderworpen, alsmede op de stukken van dat onderzoek;

Overwegende dat de beslissing van de bestendige deputatie werd aangeplakt van 19 december 1993 tot en met 26 december 1993; dat het beroep derhalve tijdig werd ingesteld;

Overwegende dat de argumenten vervat in het technisch verslag, opgemaakt door de heer Distrikt-overste dd. 2 augustus 1993, tenvolle kunnen worden bijgetreden zoals hierna aangehaald; dat met name kan worden gesteld dat hij de aanleg van de expressweg N 45 geen omlegging werd voorzien voor de voetweg nr. 36; dat deze voetweg derhalve thans doorloopt ter hoogte van de grens van de expressweg; dat de aanvraag tot afschaffing van het gedeelte van de voetweg tussen de percelen met sectie B nr. 1291d en 1292/f2 wordt ingegeven door het feit dat de huidige eigenaar, de heer J. De Smet, die het goed aankocht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, zijn eigendom als een geheel wil afspannen en gebruiken; dat uit een plaatsbezoek is gebleken dat de voetwegen nog regelmatig voor landbouwgebruik worden aangewend, behoudens het gedeelte waarvoor thans de afschaffing wordt voorgesteld; dat uit ditzelfde plaatsbezoek tevens is gebleken dat vooraleer de expressweg wordt bereikt de langsgracht dient gedwarst; dat in het beroepsschrift de heer Marcel De Braekeleer voor het behoud van dit gedeelte van de voetweg wordt geargumenteed in functie van het recreatieve gebruik van de voetweg door wandelaars, fietsers enz.; dat in

het algemeen kan worden gesteld dat voetwegen en buurtwegen veelal een meervoudige functie vervullen; dat in onderhavig geval echter wordt vastgesteld dat de hoofdfunctie van de voetweg nr. 36 thans de bereikbaarheid van de aanpalende percelen voor landbouw blijkt te zijn; dat door de aanleg van de N 45 echter een zodanige situatie werd geschapen dat het gebruik van de voetweg als toegang tot de expressweg tot een onveilige situatie leidt; dat dit gebruik daartoe overigens niet werd voorzien bij de aanleg van de expressweg gelet op het feit dat de langsgracht gewoon werd doorgetrokken ter hoogte van de voetweg; dat de argumentatie van het beroepschrift dan ook niet kan worden bijgetreden";

4.2. Overwegende dat de verwerende partij bij het treffen van haar beslissing duidelijk uitgegaan is van de situatie geschapen door de aanleg van de N45 over de voetweg nr. 36 heen; dat verzoeker niet betwist dat door die aanleg van de expresweg de voetweg nr. 36 onderbroken is en dat er geen nieuwe bedding voor is aangelegd, wat tot de vaststelling noopt dat, juridisch, de voetweg nr. 36 doodloopt waar hij de N45 bereikt;

Overwegende dat de verwerende partij vastgesteld heeft -eerste pijler waarop de beslissing steunt- dat de voetweg nr. 36 er in hoofdzaak op gericht is toegang te verschaffen tot de aanpalende landbouwpercelen behalve op het gedeelte dat nu door de bestendige deputatie afgeschaft is en waar wandelaars, fietsers enz. gebruik van maken om de N45 te bereiken, waarvoor zij dan wel de gracht langs die N45 moeten dwarsen; dat inzonderheid met betrekking tot het laatstgenoemde gebruik dan vastgesteld wordt -tweede pijler waarop de beslissing steunt- dat de toegang tot de N45 vanop de voetweg, waarvoor de gracht langs de expresweg gedwarst moet worden, tot een onveilige situatie leidt terwijl die toegangsmogelijkheid bij de aanleg van de N45 niet onder ogen werd genomen aangezien "de langsgracht gewoon werd doorgetrokken ter hoogte van de voetweg"; dat laatstgenoemd motief het voorwerp uitmaakt van verzoekers kritiek;

4.3. Overwegende dat de kritiek van verzoeker stoelt op het feitelijk gegeven dat de gebruikers van de voetweg nr. 36 op de plaats waar die voetweg de N 45 bereikt helemaal geen verkeersonveilige situatie doen ontstaan omdat zij de N45 niet dwarsen, maar die weg aan dezelfde zijkant langs links of langs rechts blijven volgen; dat evenwel met die uitleg nog niet aangetoond wordt dat de gebruikers van de voetweg op de plaats waar zij de N45 betreden, los van de vraag in welke richting zij dan hun weg vervolgen, geen onveilige situatie doen ontstaan; dat integendeel de vaststelling zich opdringt dat bij de aanleg van de N45 het niet de bedoeling blijkt geweest te zijn om de expresweg vanop de voetweg nr. 36 bereikbaar te maken, zelfs niet voor wandelaars en fietsers -gegeven dat bewezen wordt door de overgang van de voetweg naar de N45 te onderbreken met een gracht- hetgeen dan de conclusie wettigt dat het bestuur toen de rechtstreekse toegang tot de N45 gewoon onmogelijk wenste te maken;

Overwegende dat de redenering van verzoeker voor het overige niet kan bijgevalen worden; dat het bestuur in redelijkheid heeft kunnen besluiten dat de door verzoeker gewenste toegang tot de N45 vanop de weg nr. 36, die op die plaats niet meer dienstig is om landbouwpercelen te bereiken, ook tot verkeersonveilige situaties leidt en dat bijgevolg de afschaffing van een deel ervan, teneinde aan de eigenaar de mogelijkheid te bieden zijn perceel als één geheel te gebruiken, verantwoord is; dat verzoeker in feitelijke gedragingen van wandelaars en fietsers, ook wanneer die niet zouden gepaard gaan met het wederrechtelijk betreden van private eigendom, geen grondslag kan vinden om van het bestuur te eisen dat het de aansluiting van de voetweg nr. 36 met de N45 blijvend moet verzekeren; dat het middel niet gegrond is;

5. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie nog uiteenzet dat de historiek van de zaak, inzonderheid de poging die in 1992 ondernomen werd om toen reeds de voetweg te doen afschaffen, het feit dat de verwijzing naar de onveiligheid van de aansluiting ter hoogte van de N45 slechts voor het eerst gedaan is in 1993 en de op andere plaatsen gemaakte toegangen tot de N45, erop wijzen dat J. DE SMET alles in het werk heeft gesteld en dat het bestuur een reden heeft gezocht om de voetweg te kunnen afschaffen in het voordeel van J. DE SMET; dat voor zover die uiteenzetting, gelezen in functie van de disparate gegevens vermeld in het verzoekschrift, nu als een rechtsmiddel, meer bepaald machtsafwending, zou kunnen worden gelezen en in de veronderstelling dat die gegevens toch nog tijdig aan de Raad van State voorgelegd worden, erop gewezen moet worden dat die gegevens niet de vereiste samenhang en nauwe relatie met het bestreden besluit vertonen opdat er machtsafwending in zou kunnen worden onderkend,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op tweeëntwintig februari 2000, door de
XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.